

39. Българското Княжество отъ църковна страна, като съставлява една нераздѣлна частъ отъ Българската църковна областъ, подчинява се на Св. Синодъ — Върховната духовна власть на Българската църква, гдѣто и да се намира тая власть. Чрезъ последната Княжеството съхранява единението си съ Вселенската Вѣсточна Църква въ всичко, що се отнася до догмитѣ на вѣрата.

40. Християнитѣ отъ неправославно исповѣдание и друговѣрцитѣ, било природни подданици на Българското Княжество, било приети въ подданство, а така сжщо и чужденци, които постоянно или само врѣменно живѣйтъ въ България, ползватъ се съ свобода на вѣроисповѣданието си, стига изпълнението на тѣхнитѣ обреди да не нарушава сжществующитѣ закони.

41. Поради религиозни убѣждения никой не може да отбѣгнува отъ изпълнението на дѣйствующитѣ и задължителни за всѣкого закони.

42. Църковнитѣ работи на християне отъ неправославно исповѣдание и на друговѣрци, управляватъ се отъ тѣхнитѣ духовни власти, но подъ върховний надзоръ на надлѣжний министръ, споредъ законитѣ, които ще се издадѣтъ за тоя прѣдмѣтъ.

ГЛАВА X.

За законитѣ.

43. Българското Княжество се управлява точно споредъ законитѣ, които се издаватъ и обнародватъ по начина, който е показанъ въ Конституцията.